

ærede Medlem at holde op med det. Vi kunne gerne tage en Debat op om den Sag, og nu, da jeg altsaa har en anden Mening, vil jeg bede det ærede Medlem, naar jeg er færdig, at oplyse, hvor Socialdemokratiet ikke skulde have talt Nationalitetens Sag, hvor f. Eks. det østrigske Socialdemokrati ikke har gjort det. Ellers er der ikke nogen Mening i hans Hovedrysten. Men der er maaske heller ikke megen Mening i hans Tale.

I den østerrigske Rigsdag tælle Socialdemokraterne 90 Mand, og disse 90 Repræsentanter indenfor det store habsburgske Rige, der er splittet i mange forskellige Nationaliteter, have, enten de var Tschekkere, Polakker, Tyskere eller Magyarer, stillet sig paa den undertrykte slaviske Folkeraces Side, og det østerrig-ungarske Socialdemokrati har ubetinget haft Indflydelse paa den fredelige Afslutning af den serbisk-østerrigske Konflikt. Det var en begivenhedsrig Dag, da de 90 østerrigske socialdemokratiske Rigsdagsmænd begav sig til Kronens Repræsentant og sagde til ham: Her komme vi, de østerrigske Socialdemokrater som Repræsentanter for de østerrigske Arbejdere og nedlægge en bestemt Protest imod, at der føres Krig mod Serbien. Disse Ord fra de samlede socialdemokratiske Repræsentanters Side have utvivlsomt øvet sin Indflydelse i Retning af en fredelig Afslutning paa Striden mellem Østerrig og Serbien.

For nogle Aar tilbage — det er berørt tidligere her i Rigsdagen, saa jeg kan indskrænke mig til nogle faa Ord derom, men da den højtærede Konseilspræsident synes at være uvidende om, hvad der er passeret i de senere Aar i udenrigspolitisk Henseende i Europa, vil det dog være nødvendigt for mig at give ham et lille Kursus — var der, som den højtærede Konseilspræsident vil erindre, i Anledning af Marokko mellem Tyskland og Frankrig en Konflikt, som baade i det ene og det andet Lands Presse fik Udseende af at være en for den europæiske Fred faretruende Konflikt. I „Berlingske Tidende“, i „Nationaltidende“, i alle Højrebladene her og i England og i Tyskland kunde man læse, at nu kom Krig. Hvad skete der saa? Der skete selvfølgelig først og fremmest dette, at Diploma-

terne, saa vidt jeg har kunnet skønne, gjorde alt, hvad de kunde gøre for at afværge Konflikten. Men det syntes, som om der var stærkt krigstiftende Partier og Kredse i de to Befolkninger, som havde Interesse af at faa Krigen i Gang. Men det betydningsfulde, der skete, var, at det tyske Socialdemokrati, som tæller over 3 Millioner Vælgere — det viste sig ved sidste Valg — gennem sin Rigsdagsgruppes Bestyrelse rettede en Henvendelse til det franske Socialdemokrati i Parlamentet om at sende dem en af deres første Mænd for at tale Fredens Sag i Tyskland. I det franske Parlament traadte de socialdemokratiske Rigsdagsmænd sammen, baade de saakaldte uafhængige og dem, som slutte sig til Enhedspartiet, og vedtog at rette en Henvendelse til den tyske Socialdemokrat Bebel om at komme til Frankrig og tale Fredens Sag. Det vil ikke være den højtærede Konseilspræsident ubekendt, at den tyske Rigskansler Bülow nedlagde Protest og forbød vor franske Partifælle, som havde lovet at komme til Stede ved et stort Møde i Berlin, at tale. Men samme Rigskansler sendte vedkommende franske Socialdemokrat et Brev, som aandede den aabneste og fuldeste Anerkendelse af hans fredstiftende Indflydelse i det franske Parlament.

Den højtærede Konseilspræsident maa vide, at de Navne, som Telegrammerne nu bringe til Verdens Kundskab, Navnene paa dem, som have talt i de forskellige europæiske Parlater, ere ikke de samme Navne som dem, der blev telegraferede for 20—30—40 Aar tilbage. Den Gang var der ingen Arbejdernavne, ingen Socialdemokraters Navne, men nu kommer Socialdemokraternes Ledere i de fremragende betydende europæiske Parlater op ved Siden af de øvrige Statsmænd, de øvrige fremragende Politikere, nu betyde deres Ord saa meget, at Pressen, ligegyldigt hvilken Presse der er Tale om, bringer deres Udtalelser til Offentlighedens Kundskab. Med andre Ord: Arbejderne i Europa have tiltunget sig den offentlige Menings Respekt.

Det kan ikke bestrides, at den offentlige Mening, naar der er Tale om Krig eller Konflikt, spørger: Hvorledes stiller Socialdemokratiet sig, noget, som der for